

Број: 06-00-01/4/2013-01
Датум: 21.01.2013. године

-Члановима Високог савета судства-

**Николи Селаковићу, Петру Петровићу, Зорану Стојановићу, Мирјани Ивић,
Бранки Банчевићу, Мирољубу Томићу, Александру Стојљковском и
Соњи Видановић**

Поводом вашег захтева број 06-00-01/3/2013-01 од 16.01.2013. године да се, овог пута, одржи ванредна седница Високог савета судства, 21.01.2013. године у 10.00 часова, обавештавам вас о следећем:

Дана 15.01.2013. године, у 8.15 часова, у засебној коверти, добила сам иницијативу министра правде и државне управе да Високи савет судства упути предлог Народној скупштини Републике Србије да стави ван снаге одлуку о избору председника Врховног касационог суда. Иницијатива министра примљена је у писарницу Управе за заједничке послове републичких органа дана 11.01.2013. године у 17.17 часова, иако је радно време писарнице до 16.30 часова, а радно време Високог савета судства до 15.30 часова. Чим сам се упознала са иницијативом, по том питању заказала сам седницу Савета за 28.01.2013. године у 12.00 часова. Дневни ред са материјалом за седницу је окренут на сајт Високог савета судства у 10.30 часова и подељен свим члановима Савета.

Један број члanova Савета је касније, истог дана, одржао неформални састанак и упутио ми захтев за заказивање седнице Савета за 16.01.2013. године. Захтев сам примила у 14.30 часова и није ми јасно зашто ме нисте позвали на састанак. Налазила сам се на свом радном месту у Врховном касационом суду, нисам била одсутна нити спречена било којим другим обавезама, а са свим члановима Савета сам у добром односима. Комуникација са мном је могла да се оствари и телефоном или путем мејла, а не достављањем засебних коверата. Не желим да претпостављам разлоге оваквог понашања и опхођења према мени, али се оно може видети из вашег каснијег поступања. Захтев за заказивањем седнице Савета за 16.01.2013. године сам одбила, како сам вас и писмено обавестила. Ни у иницијативи министра ни у вашем захтеву за заказивање седнице не дају се разлози који би указивали на неопходност за хитно поступање Високог савета судства.

Сматрам да сам заказивањем седнице за 28.01.2013. године показала да председник Високог савета судства хитно поступа када разлози то налажу, што се не може рећи за поступање Уставног суда коме је требало две и по године да одлучи о иницијативи за оцену уставности одредбе члана 102. став 5. Закона о судијама. Наиме, наведена иницијатива је била поднета 07.05.2010. године, а одлука Уставног суда којом се утврђује неуставност те одредбе донета је тек 20.12.2012. године и објављена у „Службеном гласнику РС“, број 124/12 од 29.12.2012. године.

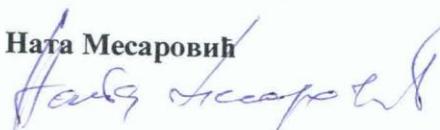
Дана 16. 01. 2013. године, са такође неформалног састанка, на који нисам била позвана, упутили сте ми захтев за одржавање, сада ванредне седнице, за 21.01.2013. године у 10,00 часова. У захтеву ми оспоравате право да руководим радом Високог савета судства, а у исто време од мене захтевате да закажем седницу Савета, што је противречно. Председник Врховног касационог суда је и председник Високог савета судства све док му не престане функција председника Врховног касационог суда одлуком Народне скупштине. Ни у овом захтеву не наводите и не образлажете у смислу члана 18. став 4. Пословника Високог савета судства који су разлози за хитно сазивање седнице Савета, да би седницу требало одржати, недељу дана раније, 21.01.2013. године.

Морам овде посебно да истакнем да ми је заменик председника Високог савета судства 16.01.2013. године упутио допис поводом захтева за моје изузеће које је поднео министар правде и државне управе 16.01.2013. године из учешћа у разматрању и одлучивању о његовом предлогу од 11.01.2013. године, са налогом и роком за изјашњење. Пословником Високог савета судства је одређен начин одлучивања о захтеву за изузеће и чланова Савета и председника Савета, као и разлози изузећа. Било је доволно да ми се захтев достави ради прибављања мишљења, без одређивања рока за изјашњење. Како сматрам да постоје разлози за моје изузеће из учешћа у разматрању и одлучивању Високог савета судства о предлогу министра правде и државне управе број 7-00-13/2013-01 од 11.01.2013. године, будући да се тај предлог односи на одлуку Народне скупштине о мом избору за председника Врховног касационог суда, то сам и поднела захтев за изузеће Високом савету судства. Морам вас подсетити да се и окривљеном у кривичном поступку гарантују сва људска права, па очекујем да се и мени иста не ускраћују. Такође вам је познато да су та права била гарантована и неизабраним судијама у поступку по приговору, када је стални састав Високог савета судства потврдио 90% одлука првог састава Високог савета судства.

Иако лично сматрам, као што сам и у претходном допису навела, да нема разлога за хитно сазивање седнице, уважавајући, пре бих рекла „предлог“ него захтев већине чланова Високог савета судства за сазивање ванредне седнице, заказујем је за 23.01.2013. године, у 09.00 часова.

Председник Високог савета судства

Ната Месаровић

ВИСОКОМ САВЕТУ СУДСТВА

11000 БЕОГРАД

Иницијативом министра правде и државне управе од 11. 01. 2013. године, предлаже се Високом савету судства да сходно члану 61. Закона о Уставном суду, тај орган предложи Народној скупштини да стави ван снаге одлуку о мом избору за председника Врховног касационог суда. Овим путем желим да Високом савету судства, као својеврсном трибуналу, а и јавности изнесем своје мишљење о примени члана 61. Закона о Уставном суду.

Одлука о избору председника Врховног касационог суда није коначни или правоснажни појединачни акт на који се односи члан 61. Закона о Уставном суду. Одређење из става 1. тог члана Закона да се ради о коначном или правоснажном појединачном акту односи се на управне акте и коначне појединачне акте предвиђене чланом 198. став 2. Устава Републике Србије, односно на акте којима се одлучује о праву, обавези или на закону заснованом интересу за које у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита, па се она остварује у управном спору. Одлука Народне скупштине о избору председника Врховног касационог суда, па и одлука о мом избору, је по својој правној природи правнополитички акт. Ова одлука је донета 30. 11. 2009. године на основу члана 144. став 1. Устава Републике Србије, а у оквиру изборних права Народне скупштине прописаних чланом 99. став 2. Устава Републике Србије. Одлука је објављена у „Службеном гласнику РС“ број 98/09. Уставни суд је својом одлуком број ЈУз 733/11 од 20.12.2012. године утврдио неуставност одредбе члана 102. став 5. Закона о судијама (која прописује избор првог председника Врховног касационог суда), али, очигледно, та одредба Закона и није била правни основ за доношење одлуке Народне скупштине о мом избору.

Правила поступка на основу којих је донет акт о избору председника Врховног касационог суда нису сигурно правила управног поступка, јер би судска заштита против таквих аката била омогућена у управном спору, што није. Против одлуке о избору председника Врховног касационог суда не може се изјавити жалба нити неки други правни лек, а не може се ни водити управни спор, већ се једино може оспоравати пред Уставним судом уколико се ради о повреди зајамчених људских основних слобода и права грађана. Обзиром на природу ове одлуке очигледно је да се њеним доношењем не може повредити ником и никакво право па да би се из тих разлога тражила измена наведене одлуке с позивом на члан 61. Закона о Уставном суду. Иначе измена одређеног акта подразумева другачије одлучивање о самој ствари у односу на то како је одлучено тим актом, а то свакако није стављање ван снаге одређеног акта, како се то иницијативом предлаже. Поред тога, нужно је и постојање посебног субјективног

2.

односа подносиоца предлога и донетог акта који се огледа у томе да се донетим актом задире у права или обавезе лица које тражи измену акта, а којим је одлучено или о његовим правима или обавезама или о правима и обавезама другог лица. Само управни акти или коначни појединачни акти предвиђени чланом 198. став 2. Устава Републике Србије имају својство коначности или правоснажности и они се могу оспоравати пред судом, што није случај са одлуком Народне скупштине о избору председника Врховног касационог суда. То су све разлози због којих се не може на основу одредбе члана 61. став 1. Закона о Уставном суду ставити предлог Народној скупштини да стави ван снаге овако донету одлуку, а ни сходном применом те одредбе, како се то у иницијативи министра правде наводи. Сходна примена одредбе закона или одредби закона мора бити законом или изричito прописана или у недостатку тог законског одређења примерена и одговарајућа природи ствари о којој се расправља и одлучује. Одлука о избору председника Врховног касационог суда јесте појединачни акт, али како је донет на основу члана 144. став 1. Устава Републике Србије, то нема места ни директној ни сходној примени одредби члана 61. став 1. Закона о Уставном суду.

ПРЕДСЕДНИК
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Ната Месаровић

НАРОДНА СКУПШТИНА

3905

На основу члана 144. став 1. Устава Републике Србије и члана 136. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС”, број 14/09 – пречишћен текст),

Народна скупштина Републике Србије, на Петој седници Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2009. години, одржаној 30. новембра 2009. године, донела је

ОДЛУКУ

о избору председника Врховног касационог суда

I

Бира се за председника Врховног касационог суда Ната Месаровић, в.д. председника Врховног суда Србије.

II

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

РС број 46

У Београду, 30. новембра 2009. године
Народна скупштина Републике Србије

Председник,
проф. др Славица Ђукић-Дејановић, с.р.

3906

На основу члана 74. став 1. Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, број 116/08) и члана 136. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС”, број 14/09 – пречишћен текст),

Народна скупштина Републике Србије, на Петој седници Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2009. години, одржаној 30. новембра 2009. године, донела је

ОДЛУКУ

о избору Републичког јавног тужиоца

I

За Републичког јавног тужиоца у Републичком јавном тужилаштву бира се Загорка Доловац, вршилац дужности јавног тужиоца у Окружном јавном тужилаштву у Београду.

II

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

РС број 47

У Београду, 30. новембра 2009. године
Народна скупштина Републике Србије

Председник,
проф. др Славица Ђукић-Дејановић, с.р.

3907

На основу члана 74. став 1. Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, број 116/08) и члана 136. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС”, број 14/09 – пречишћен текст),

Народна скупштина Републике Србије, на Петој седници Другог редовног заседања у 2009. години, одржаној 30. новембра 2009. године, донела је

ОДЛУКУ

о избору тужилаца у тужилаштва посебне надлежности

I

1. За тужиоца за организовани криминал у Тужилаштву за организовани криминал бира се Миљко Радиса-

вљевић, Специјални тужилац за борбу против организованог криминала.

2. За тужиоца за ратне злочине у Тужилаштву за ратне злочине бира се Владимир Вукчевић, садашњи тужилац за ратне злочине.

II

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

РС број 48

У Београду, 30. новембра 2009. године
Народна скупштина Републике Србије

Председник,
проф. др Славица Ђукић-Дејановић, с.р.

3908

На основу члана 74. став 1. Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, број 116/08) и члана 136. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС”, број 14/09 – пречишћен текст),

Народна скупштина Републике Србије на Петој седници Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2009. години, одржаној 30. новембра 2009. године, донела је

ОДЛУКУ

о избору јавних тужилаца за апелациона јавна тужилаштва

I

1. За апелационог јавног тужиоца за Апелационо јавно тужилаштво у Београду бира се Ненад Укропина, заменик јавног тужиоца у Републичком јавном тужилаштву.

2. За апелационог јавног тужиоца за Апелационо јавно тужилаштво у Крагујевцу бира се Небојша Будић, шеф Народне канцеларије председника општине Прокупље.

3. За апелационог јавног тужиоца за Апелационо јавно тужилаштво у Нишу бира се Крсман Илић, заменик јавног тужиоца у Републичком јавном тужилаштву.

II

Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

РС број 49

У Београду, 30. новембра 2009. године
Народна скупштина Републике Србије

Председник,
проф. др Славица Ђукић-Дејановић, с.р.

3909

На основу члана 74. став 1. Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, број 116/08) и члана 136. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС”, број 14/09 – пречишћен текст),

Народна скупштина Републике Србије на Петој седници Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2009. години, одржаној 30. новембра 2009. године, донела је

ОДЛУКУ

о избору јавних тужилаца у виша јавна тужилаштва

I

1. За јавног тужиоца у Више јавном тужилаштву у Београду бира се Томислав Килибарда, заменик јавног тужиоца у Окружном јавном тужилаштву у Београду.